

Masa Depan pikeun Amérika sarta 18 Juli 2020 - Nomer Tujuh

Para Pamanah

Jeff Pippenger

2023-09-25

Urang parantos ngabahas “beban lebak paningal” dina Yesaya dua puluh dua dina hiji tulisan anyar. Di dinya urang nangtukeun “lebak paningal” minangka lambang géografis tina béda antara jalma-jalma Laodikia jeung Filadelfia dina “poé-poé pamungkas.” Anu ngabeungkeut para parawan Laodikia anu bodo jadi kebat-kebat pikeun seuneu karuksakan téh nyaéta “para pamanah.” Para pamanah dina nubuat Alkitab ngalambangkeun Islam.

Sareng Allah nimbalan ka Ibrahim, “Ulah jadi beurat dina panon maneh lantaran budak éta jeung lantaran abdi awewe maneh; dina sagala hal anu geus diomongkeun ku Sarah ka maneh, dengekeun sora manehna; sabab dina Ishak turunan maneh bakal disebut. Jeung deuih, tina anak abdi awewe éta ku Kami rek dijadikeun hiji bangsa, sabab manéhna téh turunan maneh.” Jeung isuk-isuk pisan Ibrahim hudang, tuluy nyokot roti jeung hiji kirbat cai, dipasrahkeun ka Hagar, ditangtungkeun kana taktakna, kitu deui budakna, tuluy anjeunna ngusir manehna angkat; tuluy manehna indit sarta nyasar di tanah gurun Bersyeba. Jeung cai dina kirbat éta beak, tuluy budakna diteundeun handapeun salah sahiji rungkun. Tuluy manehna indit, diuk sabalikna ti budakna dina jarak anu rada jauh, kira-kira satembak panah; sabab ceuk manehna, “Ulah nepi ka kuring ningali maotna budak ieu.” Tuluy manehna diuk sabalikna ti budakna, ngagedékeun sorana, sarta ceurik. Jeung Allah ngadangu sora budak éta; tuluy malaikat Allah nyalukan Hagar ti sawarga, sarta nimbalan ka manehna, “Naon anu nyusahkeun maneh, Hagar? Ulah sieun; sabab Allah geus ngadangu sora budak éta di tempat manéhna aya. Hudang, angkat budak éta, sarta cekel ku leungeun maneh; sabab ku Kami manehna rek dijadikeun bangsa anu gedé.” Tuluy Allah muka panonna, sarta manehna ningali hiji sumur cai; tuluy manehna indit ngeusian kirbat éta ku cai, sarta méré budak éta nginum. Jeung Allah nyarengan budak éta; tuluy manehna tumuwuh, cicing di tanah gurun, sarta jadi ahli manah. Kajadian 21:12–21.

Ismael, putra Hagar, bakal janten bapa bangsa Islam, sarta anjeunna digambarkeun minangka “jalma nu ngagunakeun panah.” Sebutan anu kahiji ngeunaan Ismael nétélakeun kalungguhanana dina nubuat Alkitab.

Malaikat PANGERAN ngandika ka anjeunna, “Tingal, maneh keur ngandeg, sarta bakal ngalahirkeun saurang putra, jeung kudu mere ngaran anjeunna Ismael; sabab PANGERAN parantos ngadangu kasangsaraan maneh. Jeung anjeunna bakal jadi jalma liar; leungeunna bakal ngalawan unggal jalma, sarta leungeun unggal jalma ngalawan anjeunna; sarta anjeunna bakal cicing di hareupeun sakumna dulur-dulurna.” Kajadian 16:11, 12.

Bangsa Islam bakal “nangtang unggal jalma,” jeung “leungeun unggal jalma” bakal “nangtang manehna.” Kecap anu ditarjamahkeun jadi “liar” téh nyaéta kalde Arab liar, ku kituna ti mimiti

Ismail jadi lambang nubuat anjeunna geus pakait jeung “kulawarga kuda,” sarta anjeunna bakal ngahijikeun unggal bangsa di dunya pikeun nangtang bangsana.

Kaum Millerit ngenalkeun yén tilu cilaka dina Wahyu salapan ngawakilan sajarah nubuat ngeunaan Islam, jeung ku kitu maranéhna ngagambarkeun Islam sacara visual minangka hiji kuda dina duanana tina dua tabel suci Habakuk. Bagan-bagan éta “diarahkeun ku panangan Gusti” sarta geus dinubuatkeun dina Habakuk pasal dua. Nolak bebeneran yén Islam diwakilan ku tilu cilaka dina Wahyu pasal dalapan ayat tilu welas hartina nolak Roh Nubuat jeung Habakuk. Ieu mangrupa panolakan boh kana Kitab Suci boh kana Roh Nubuat.

Tuluy kuring nenjo, sarta ngadangu hiji malaikat hiber di tengah langit, nyebut kalawan sora tarik, “Cilaka, cilaka, cilaka ka nu nyicingan bumi ku sabab sora-sora tarompét séjénna tina tilu malaikat anu can kénéh baris ngagorowok!” Wahyu 8:13.

Nolak kana bebeneran téh hartina kabeungkeut kana seuneu karuksakan, sarta Adventisme ngamimitian panolakanana anu laun-laun kana bebeneran dina taun 1863. Islam téh perkara anu ngahijikeun sakumna bangsa di dunya dina mangsa cilaka anu katilu. Kasatuan ieu kagambarkeun dina tanggal 11 Séptémber 2001, anu, minangka pananda kahiji tina tujuh guludug, kudu ogé ngawakilan pananda panungtungan tina tujuh guludug. Pananda panungtungan tina tujuh guludug dina “poé-poé panungtung” téh nyaéta hukum Minggu, tuluy cilaka anu katilu datang kalayan gancang. Kakuatan anu nganyenyeri bangsa-bangsa téh nyaéta Islam, sarta dina poé-poé panungtung Islam nganyenyeri bangsa-bangsa dina tanggal 11 Séptémber 2001, tapi dina waktu anu sarua maranéhna “ditahan.” Dina mangsa éta hujan panungtung mimiti nyiprat minangka pangheubeulna saméméh curahan sapinuhna anu lumangsung nalika panganten awewe nyiapkeun dirina.

“Dina waktu éta, nalika pagawéan kasalametan keur ngahontal panutupanana, kasusah bakal datang ka bumi, jeung bangsa-bangsa bakal ambek, tapi tetep dicekel sangkan teu nyegah pagawéan malaikat katilu. Dina waktu éta, ‘hujan panungtung,’ atawa panyegeran ti payuneun Gusti, bakal sumping, pikeun méré kakawasaan ka sora tarik malaikat katilu, sarta nyiapkeun umat suci sangkan bisa nangtung dina mangsa nalika tujuh bala panungtung bakal dituangkeun.” Early Writings, 85.

Dina tanggal 11 Séptémber 2001 pangadilan ka nu hirup mimiti lumangsung, bangsa-bangsa jadi ambek ku serangan Islam ngalawan Amérika Sarikat, sarta hujan ahir mimiti turun. Pangadilan dimimitian ku kulawarga Allah, jeung pangadilan kana kulawarga Allah réngsé dina krisis hukum Minggu, tuluy pangadilan ka domba-domba Allah nu séjén mimiti lumangsung. Loba pisan nu kaasup dina bebeneran anu pangpentingna ieu, tapi bebeneran-bebeneran ieu geus kacatet kalayan hadé dina séri, Habakkuk’s Tables. Penting pikeun nempatkeun hal-hal ieu dina artikel di dieu saméméh urang mulang deui kana narasi Wahyu sabelas.

Dina jam anu sarua kajadian lini anu kacida gedéna, sarta saparasepuluh kota éta rubuh, jeung dina lini éta tiwas jalma tujuh rébu; ari anu kari kacida kasiyunna, tuluy muji kamulyaan ka Allah sawarga. Balahi anu kadua geus kaliwat; jeung, behold, balahi anu katilu gancang sumping. Wahyu 11:13, 14.

“Gempa bumi anu gedé” nu nandaan digulingkannana bangsa Perancis dina Revolusi Perancis ngalambangkeun digulingkannana Amérika Sarikat dina hukum Minggu. Murtaadna bangsa bakal dituturkeun ku karuksakan bangsa, sarta nalika Amérika Sarikat diruksak, sakumna bumi bakal kaguncang nepi ka dasar-dasarna; ku kituna dipaké lambang “gempa bumi.” Dina mangsa éta “cilaka nu katilu datang gancang.” Islam diidentifikasi dina dua papan suci minangka cilaka kahiji jeung cilaka kadua dina Wahyu salapan, sarta lamun cilaka kahiji téh Islam jeung cilaka kadua téh Islam, mangka cilaka katilu ogé pasti Islam, sabab ku kasaksian dua urang hiji perkara diteguhkeun. Amérika Sarikat bakal diserang deui ku Islam dina hukum Minggu.

Ngeunaan lebak pinuh ku tulang dina kitab Yehezkiel, Sister White nyatet kieu.

“Malaikat keur nyekel opat angin, anu digambarkeun minangka kuda ngamuk nu hayang ngaleupaskeun diri sarta ngaguruh nyorang beungeut sakuliah bumi, mawa karuksakan jeung pati dina tapak lalampahanana.

“Naha urang rek saré di pasisian pisan dunya langgeng? Naha urang rek tumpul, tiis, jeung paéh? Aduh, muga-muga di gereja-gereja urang aya Roh jeung napas Allah anu dihembuskeun ka umat-Na, supaya maranéhna nangtung dina sukuna sarta hirup. Urang kudu ningali yén jalanna sempit, jeung gapurana seseg. Tapi nalika urang ngaliwatan gapura anu seseg éta, kalalebarna taya watesna.” Manuscript Releases, jilid 20, 217.

Warta ngeunaan “opat angin” anu ngahirupkeun dua nabi dina Wahyu sabelas téh nyaéta warta ngeunaan kuda anu murka dina nubuat Alkitab, sakumaha digambarkeun sapanjang kasaksian Kitab Suci, tapi ogé sakumaha dipintonkeun sacara visual dina dua loh suci Habakuk. Warta anu ngajadikeun Elia jeung Musa nangtung dina sukuna téh nyaéta warta ngeunaan cilaka anu katilu anu gancang datang sanggeus maranéhna dihudangkeun nangtung, sabab nalika hukum Minggu datang jeung Islam nyerang deui, Musa jeung Elia diangkat jadi panji pikeun bangsa-bangsa.

Musibah katilu dina Islam ogé mangrupa tarompet katujuh. Mimiti ditiupna tarompet katujuh téh lumangsung dina tanggal 22 Oktober 1844, nalika pangadilan dimimitian.

Tapi dina mangsa sora malaikat anu katujuh, nalika anjeunna mimiti niup tarompét, rusiah Allah bakal dirampungkeun, sakumaha anu parantos dinyatakeun ku Anjeunna ka para abdi-Na, nyaéta para nabi. Wahyu 10:7.

“Hari-hari sora malaikat katujuh” nyaéta poé-pocé pangadilan panalungtikan, anu dimimitian dina 22 Oktober 1844. Harita pangadilan ka nu paéh mimiti lumangsung. Sanggeus cilaka katilu datang kalayan gancang, panguarkeun tarompét katujuh deui ditandaan. Panguarkeun ieu lain awal pangadilan panalungtikan, tapi ahir pangadilan ka kulawarga Allah, sarta awal pangadilan ka domba-domba Allah nu séjén.

Tuluy malaikat anu katujuh ngahaleuang tarompet; tuluy aya sora-sora anu tarik di sawarga, pokna: Karajaan-karajaan dunya ieu geus jadi Karajaan Gusti urang jeung Kristus-Na; sarta Anjeunna bakal marentah salalanggengna. Jeung dua puluh opat kokolot, anu linggih di payuneun Allah dina korsi-korsina, sujud nyanghareup ka taneuh sarta nyembah ka Allah, pokna: Kami muji sukur ka Anjeun, nun Gusti Allah Nu Maha Kawasa, anu aya, anu parantos

aya, jeung anu bakal sumping; margi Anjeun parantos nyandak kakawasaan Anjeun anu agung, sarta parantos marentah. Wahyu 11:15–17.

“Rusiah Allah” téh nya éta Kristus aya di jero urang, harepan kamulyaan anu diréngsékeun dina mangsa nalika Musa jeung Élia nangtung sarta dihirupkeun deui ngaliwatan hiji pesen tina Firman Allah anu nangtukeun Islam. Lamun éta pesen ditarima, éta ngabeungkeut hiji jiwa pikeun lumbung sawarga; ari pikeun maranéhna anu nolak éta pesen, éta téh pesen para pamanah Islam anu ngabeungkeut maranéhna dina iketan-iketan pikeun diduruk dina seuneu karuksakan. Pesen tina tarompet katujuh ngégél saratus opat puluh opat rébu sateuacanna maranéhna diangkat jadi panji pikeun ngumpulkeun domba Allah nu séjén. Dua nabi anu dihirupkeun deui téh mimitina kudu digégél heula saméméh dunya bisa dipapatahan.

“Pagawean Roh Suci nya eta nya éta ngayakinkeun dunya ngeunaan dosa, ngeunaan kabeneran, jeung ngeunaan pangadilan. Dunya ngan bisa dipélingan ku ningali jalma-jalma anu percaya kana kayaktian disucikeun ku kayaktian, hirup nurutkeun prinsip-prinsip anu luhur jeung suci, némbongkeun, dina harti anu luhur tur mulya, garis pamisah antara jalma-jalma anu ngajaga parentah-parentah Allah, jeung jalma-jalma anu nginjak-nginjak éta parentah handapeun sukuna. Pangudusan ku Roh nandaan bédana antara jalma-jalma anu miboga segel Allah, jeung jalma-jalma anu miara hiji poé reureuh palsu. Nalika ujian téh datang, bakal katémbong écés naon ari tanda sato galak téh. Eta nya éta miara poé Minggu. Jalma-jalma anu sanggeus ngadéngé kayaktian, terus kénéh nganggap poé ieu suci, nanggung tandatangan manusa dosa, anu nyangka rék ngarobah mangsa jeung hukum. Bible Training School, December 1, 1903.”

Nalika saratus opat puluh opat rébu diangkat jadi panji ka bangsa-bangsa, bangsa-bangsa bakal ambek. Kakawasaan nu matak ngambekkeun bangsa-bangsa dina nubuat Alkitab téh nyaéta Islam. Islam bakal nyerang Amérika Sarikat deui dina hukum Minggu.

Jeung bangsa-bangsa mararah, sarta murka Anjeun geus datang, kitu deui waktuna jalma-jalma paéh, supaya maranéhna dihakiman, sarta supaya Anjeun maparin ganjaran ka abdi-abdi Anjeun, para nabi, jeung ka jalma-jalma suci, jeung ka maranéhna anu sieun kana ngaran Anjeun, boh nu leutik boh nu gedé; sarta supaya Anjeun ngancurkeun maranéhna anu ngancurkeun bumi. Jeung Bait Allah kabuka di sawarga, sarta dina Bait-Na katémbong Peti Perjangjian-Na; sarta aya kilat-kilat, sora-sora, guludug-guludug, lini, jeung hujan és anu gede. Wahyu 11:18, 19.

Sanggeus runtuyan kajadian nubuat ieu, Yohanes nembongkeun gereja anu bakal jadi panji.

Sarta katémbong hiji tanda anu gedé di sawarga: hiji awewe make pakean panonpoé, bulan aya di handapeun sukuna, sarta dina sirahna aya makuta nu diwangun ku dua welas béntang. Jeung manéhna keur kakandungan tuluy ngajerit, keur nyeri ngalahirkeun sarta katarajang kanyeri pikeun ngalahirkeun. Wahyu 12:1.

Di dieu gereja anu geus dipaéhan, dipapayakan, dihirupkeun deui, sarta sanggeusna diangkat ka sawarga nalika panji Allah keur ngagurilap ku kamulyaan panonpoé. Maranéhna nangtung dina bulan, ngalambangkeun kalangkang dua belas béntang dina makutana. Eta kalangkang téh nyaéta

dua belas kaom Israél kuna anu ngalambangkeun sarta ngagambarkeun dua belas murid anu jadi dua belas béntang dina makutana. Dina ilustrasi éta, awal Israél kuna ngalambangkeun ahir Israél kuna.

Pamajikan téh geus rék ngalahirkeun saurang anak, anu nandakeun kalahiran Kristus dina ahir Israil baheula, tapi ayeuna ngalambangkeun kalahiran bangsa-bangsa sanés anu kaluar ti Babul sarta ngahiji jeung saratus opat puluh opat rébu. Pas Élia jeung Musa diangkat jadi panji, manéhna ngalahirkeun domba-domba Allah nu séjén, anu bakal ngabales kana panji éta.

“Dunya ngan ukur tiasa dipapatahan” ku ningali saratus opat puluh opat rébu diangkat jadi panji dina mangsa krisis anu dimimitian ku hukum Minggu di Amérika Sarikat. Jalma-jalma anu kaluar ti Babul sarta nangtung bareng jeung saratus opat puluh opat rébu digambarkeun minangka rombongan anu gedé. Dua golongan éta anu aya dina Wahyu tujuh dilambangkeun ku Musa jeung Élia dina gunung Transfigurasi, sarta gareja Allah anu unggul anu dihirupkeun deui sarta diangkat jadi panji ngahiji jeung domba-domba Allah nu séjén anu dina mangsa ahir krisis éta masih aya kénéh di Babul.

Dangukeun pangandika PANGERAN, aranjeun anu ngageter ku pangandika-Na; dulur-dulur aranjeun anu ngabencian ka aranjeun, anu ngusir aranjeun ku karana ngaran Kami, maranéhana nyebut: “Mugia PANGERAN dipapagah!” tapi Mantenna baris nembongan pikeun kabungahan aranjeun, sedengkeun maranéhana bakal kaéra. Aya sora riweuh ti kota, sora ti Bait Allah, sora PANGERAN anu maparin ganjaran ka musuh-musuh-Na. Saméméh anjeunna ngalaman nyeri ngalahirkeun, anjeunna geus ngalahirkeun; saméméh nyeri datang ka anjeunna, anjeunna geus ngalahirkeun saurang anak lalaki. Saha anu kungsi ngadangu perkara saperti kitu? Saha anu kungsi ningali hal-hal saperti kitu? Naha bumi bakal dijadikeun ngalahirkeun dina sapoé? Atawa naha hiji bangsa bakal dilahirkeun sakaligus? Sabab pas Sion ngalaman nyeri ngalahirkeun, anjeunna ngalahirkeun anak-anakna. Naha Kami bakal mawa nepi ka waktuna ngalahirkeun, tapi henteu nyababkeun kalahiran? saur PANGERAN; naha Kami anu nyababkeun kalahiran, tuluy nutup kandungan? saur Allah maraneh. Bungahlah jeung Yerusalem, sarta giranglah jeung anjeunna, eh sakumna aranjeun anu nyaah ka anjeunna; bungah ku kabungahan jeung anjeunna, eh sakumna aranjeun anu milu ngungunkeun anjeunna; supaya aranjeun bisa nyusu jeung wareg ku susu panglipur anjeunna; supaya aranjeun bisa nginum nepi ka puas sarta kasengengkeun ku limpahna kamulyaan anjeunna. Sabab kieu dawuh PANGERAN: “Tingali, Kami bakal ngalantarankeun katengtreman ngalir ka anjeunna kawas walungan, jeung kamulyaan bangsa-bangsa kawas walungan anu ngocor; tuluy aranjeun bakal nyusu, aranjeun bakal digandong dina igir-igirna, sarta diayun-ayun dina tuur-tuurna. Saperti jalma anu dipanglipur ku indungna, kitu Kami bakal maparin panglipur ka aranjeun; sarta aranjeun bakal dipanglipur di Yerusalem.” Jeung lamun aranjeun ningali ieu, hate aranjeun bakal bungah, sarta tulang-tulang aranjeun bakal mekar kawas jukut; jeung panangan PANGERAN bakal dipikawanoh aya dina pihak hamba-hamba-Na, sarta amarah-Na ka musuh-musuh-Na. Yesaya 66:5–14.

Jalma-jalma anu dilahirkeun nalika maranéhna naék ka sawarga téh nya éta jalma-jalma anu geus diusir ku dulur-dulurna anu ngabencian maranéhna. Dulur-dulurna anu ngabencian maranéhna sarta bungah ku maotna maranéhna, nyaéta jalma-jalma anu nyebut dirina urang Yahudi, padahal

lain. Maranéhna téh kaasup kana sinagoga Iblis anu sacara nubuat bakal nyembah di handapeun suku panji anu diwangun ku “jalma-jalma buangan Israil.”

Jeung Mantenna bakal ngadegkeun hiji panji pikeun bangsa-bangsa, sarta bakal ngumpulkeun jalma-jalma buangan ti Israil, jeung ngahijikeun deui jalma-jalma Yuda anu paburencay ti opat juru bumi. Yesaya 11:12.

“Maraneh nyangka yen jalma-jalma anu sujud di hareupeun suku para wali (Wahyu 3:9) tungtungna bakal disalametkeun. Dina ieu hal kuring kudu béda pamadegan jeung anjeun; sabab Allah parantos nembongkeun ka kuring yén golongan ieu téh Adventis ngan ukur dina pangakuan, anu geus murtad, sarta ‘nyalibkeun deui Putra Allah pikeun dirina sorangan, jeung ngahinakeun Anjeunna sacara kabuka.’ Jeung dina ‘jam pencobaan,’ anu can kénéh bakal datang, pikeun némbongkeun karakter sajati unggal jalma, maranéhna bakal nyaho yén maranéhna leungit salalawasna, sarta kakeueum ku kanyeri batin, maranéhna bakal tunduk di hareupeun suku para wali.” Word to the Little Flock, 12.

Saha nu boga ceuli, mugi ngadangu naon anu diucapkeun ku Roh ka jemaat-jemaat.